

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 10. januar 2022
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: PENO
Sagsnr.: 2021-187-0043
Dok.: 2245055

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logging) m.v.) (L 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. november 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Eva Flyvholm (EL).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 14 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.) (L 93)

”Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med den generelle forståelse af grov kriminalitet, at det i nærværende lovforslag fastsættes til sager med 3 års straf, når disse sager i straffeprocessen ikke engang kræver nævninge?”

Svar:

Som Justitsministeriet har redegjort for i den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 2 til lovforslaget, indeholder retsplejeloven ikke en generel definition af grov kriminalitet, men opererer med forskellige krav til grovheden af kriminaliteten afhængig af den konkrete sammenhæng.

Retsplejelovens regler om tvangsindgreb i strafferetsplejen stiller således forskellige krav til strafferammen for – og dermed grovheden af – de lovovertrædelser, der er under efterforskning.

Retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, og § 781, stk. 2 og 3, om indgreb i meddelelshemmeligheden stiller således eksempelvis krav om, at efterforskningen skal angå en lovovertrædelse, der har en strafferamme på fængsel i 6 år eller derover, eller en række andre, særskilt oplyste lovovertrædelser. Lovens § 762, stk. 1, om varetægtsfængsling stiller derimod som hovedregel et lavere krav til kriminalitetens alvor, idet der skal være en begrundet mistanke om, at den sigtede har begået en lovovertrædelse, som har en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Retsplejelovens regler om legemsundersøgelse af en sigtet, dvs. undersøgelse af legemet, herunder dets hulrum, udtagelse af spytt- eller blodprøver mv., kræver tilsvarende som hovedregel, at der er begrundet mistanke om, at den sigtede har gjort sig skyldig i en overtrædelse, som har en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, jf. § 792 a, stk. 2, nr. 1.

Reglerne for, hvornår en straffesag skal behandles under medvirken af nævninger, findes i retsplejelovens kapitel 62. Det følger således af retsplejelovens § 686, stk. 4, at der som udgangspunkt bl.a. medvirker nævninger i straffesager, hvor der i den konkrete sag bliver spørgsmål om at idømme en

straf på 4 år eller derover, eller hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68 eller dom til forvaring i medfør af straffelovens § 70.

Mens der i reglerne om tvangsindgreb lægges vægt på strafferammen for den overtrædelse, der efterforskes, lægges der ved afgørelsen af, om der skal medvirke nævninger, vægt på den konkret forskyldte straf, der som anført ovenfor som udgangspunkt skal være mindst 4 års fængsel. Det er således heller ikke i dag en forudsætning for at anvende retsplejelovens regler om tvangsindgreb, herunder reglerne om indgreb i meddelelseshemmeligheden, at der er tale om efterforskning af en sag, til hvis afgørelse der skal medvirke nævninger.